

Pántik Július (1922–2002) :)

Národný umelec. Patrí medzi najznámejších a najobľúbenejších slovenských hercov. Okrem toho, že začínal ako divadelný ochotník, účinkoval aj v estrádnych programoch, kde sa podieľal aj na príprave scénok. Jeho charakteristický, ťažko napodobiteľný hlas si mnohí pamätajú z rozhlasových večerníčkov pre deti, ktoré očaril aj ako nezabudnuteľný dedo Jozef z *Bambulkiných dobrodružstiev*. Pôsobil aj ako pedagóg na konzervatóriu a Vysoké školy múzických umení.

Narodil sa roku 1922 v Stredných Plachtinciach, na dedine, ktorej obyvatelia a ich gazdovská práca mu prirástli k srdcu. Po čase sa jeho rodičia presťahovali do Nemeckého Grobu pri Bratislave, Pántik navštevoval gymnázium v Bratislave a v Banskej Štiavnici, kde začal hrať ochotnícke divadlo. Mal ísť študovať, ale jeho život sa zvrtol inak. Dnes si na svoje herecké začiatky spomína takto: „Pôvodne som mal študovať právo, ale hrávali sme ako ochotníci divadlo a tri dni pred súťažou ochorel kamarát. Zaskočil som zaňho. Predstavenie si boli pozrieť i Janko Borodáč a Andrej Bagar a pozvali ma študovať herectvo na konzervatórium. Po jeho absolvovaní, ba ešte počas štúdia, som v roku 1942 nastúpil do Slovenského národného divadla ako elév.“ Hneď druhá Pántikova úloha na javisku SND, Lysander v Shakespearovom *Sne noci svätajánskej*, bola imponujúcim nástupom mladého umelca na doskách našej najvýznamnejšej scény. V prvých rokoch hral zväčša postavy mládencov, napríklad Jána v *Matke* Júliusa Barča-Ivana. Najvlastnejšie prvky svojho herectva – temperament, široké gestá, humorný pohľad na svet a akési „dedinské“ huncútstvo“ Július Pántik naplno uplatnil v povojnových úlohách. Bol nepostrádateľný v predstaveniach hier Jonáša Záborského, Jozefa Gregora-Tajovského, Ivana Stodolu, Karla Čapka, Ladislava Stroupežnického a v hrách súčasných slovenských dramatikov. Keď český režisér Martin Frič nakrúcal roku 1947 na Slovensku film *Varúj!* podľa Stodolovej hry *Bačova žena*, dostal v ňom Pántik jednu z ústredných mužských postáv. Stvárnil veľký počet postáv v televíznych filmoch a inscenáciách. Július Pántik sa uplatnil aj ako divadelný režisér a pedagóg na Vysoké škole múzických umení. Roku 1979 získal najvyššie ocenenie svojej práce, titul národný umelec.

Július Pántik v nezabudnuteľnom večerníčkovom seriáli *Bambulkiné dobrodružstvá*